

nat les institucions polítiques europees en les seves declaracions de principis. Ves per on el 1992 es defineix cada vegada més com la fi de les fronteres tal com han estat enteses fins ara: unes

fronteres que se superaran per carretera (¿túnel del Pimorent?), per tren (el TGV o el Talgo), per l'èter (televisió) i, probablement, pels caixers automàtics. □

MOBILITZACIONS LABORALS EN DIFERENTS SECTORS DEL PAÍS VALENCIÀ

Primavera calenta

Diuen que la primavera la sang altera, i per començar-la a València, els sectors d'hoteleria, construcció naval, transport de viatgers per carretera, el tèxtil i els professors estatals han estat d'acord per a iniciar conflictes laborals.

La primavera serà calenta.

Esther Roig

A les 6,30 de la vesprada del dimarts 15 va començar l'última ronda de negociacions en els locals de la direcció provincial de Treball de València. A les 10 de la nit, empresaris d'hoteleria i UGT signaven el conveni i desconvocaven la vaga convocada per als dies 17, 18, 19 i 20 de març, en plenes festes falleres. No obstant això, CCOO, que en el sector representa un 20% dels delegats, es negà a signar l'acord amb la patronal ja que no va aconseguir l'augment dels dies lliures a l'any.

L'acord signat preveu un augment salarial del 6% per a totes les categories i conceptes de la nòmina; el temps de treball efectiu queda en 40 hores setmanals, les mateixes que en el conveni anterior, i els dies de descans anual a 30 dies. Com a millores en el present conveni s'hi introdueixen: una comissió dels llocs de treball; les empreses es comprometen a cobrir un 50% del sou de conveni del treballador durant 4 dies al llarg del any, en cas d'incapacitat transitòria, etc.

D'altra banda, el dimarts 15 es trencaven les negociacions en el sector del transport de viatgers per carretera de València, i els sindicats UGT i CCOO han convocat vaga en el sector per als dies 29, 30 i 31 de març.

L'augment salarial ofert pels empresaris és d'un percentatge del 4,5%, mentre que l'exigència de no discutir altres aspectes socials no ha convençut la part sindical, que demana un 7%.

La repercussió més immediata de la vaga de transports es farà sentir les properes festes de Setmana Santa, i ocasionarà dificultats en els desplaçaments dels usuaris i, evidentment, en el transport escolar en els últims dies de classe. Això serà així si no s'arriba

l'Ajuntament. Finalment, els representants dels treballadors i el president de l'empresa, Fernando Abril Martorell, ex-vice-president del govern de la UCD arribaren a un acord.

D'altra banda, i fora del marc faller, a Alcoi, CCOO anunciava el dimarts 15 la convocatòria d'una vaga si no es signava el conveni tèxtil. Aquests dies els sindicats i els empresaris han arribat a un principi d'acord privat.

D'aquesta manera empresaris, UGT i CCOO signaran en els pròxims dies el conveni, que ha costat de moment dos dies de vaga mentre s'arribava a un acord en la negociació. A tots aquests

La vaga d'hoteleria, per Falles, marca l'inici d'una primavera que es presenta difícil.

a un acord com el signat pels treballadors de la Unió Naval de Levante.

El que demanaven els treballadors és únicament el pagament de la nòmina del passat mes de febrer. A tal fi, alguns centenars d'obriers es manifestaren davant la seu del Banc Central, accionista majoritari de l'empresa, i tallaren la circulació a la plaça de

incidents s'ha d'afegir la vaga dels professors dels centres públics no universitaris que, a pesar de les vacances de falles, ha tingut un seguiment del 91% dels professors, els quals anuncien noves mobilitzacions en el mes d'abril, i el ministeri no s'asseu a estudiar la plataforma reivindicativa que han presentat els sindicats. □

MADRID GUANYA LA PARTIDA ALS FABRICANTS DEL VINALOPÓ

Elda perd la Fira del Calçat

La manca de voluntat política, els errors en la promoció de la Fira Internacional del Calçat i els enfrontaments entre els fabricants d'Eix i d'Elda amenacen de fer desaparèixer aquest certamen que ha servit de plataforma de la indústria més important del Vinalopó.

Empar Llopis

El certamen de la Fira Internacional del Calçat, FICC, celebrat a Elda del 14 al 17 de març passat, no ha estat més que la trista conclusió anunciada

d'un conjunt de despropòsits i incapacitats. Desproveïda d'una estratègia de comunicació i promoció adequades, la fira no ha convocat més que els expositors incondicionals o els que no tenien una altra alternativa.

D'ençà de la substitució en la presidència de la Federació del Calçat, en què Vicente Valiente, avui president de la Institució Firal Alacantina, passà el seu càrrec a Rafael Bernabeu, industrial il·licità, els esdeveniments s'han precipitat l'un rere l'altre: retirada a la federació, FICE, de les subvencions rebudes de la fira, FICIA, d'acord amb els beneficis i sota el concepte de suport al sector; negativa a atorgar la presidència de FICIA al president de FICE; constitució d'Expocalzado a Madrid, com a certamen nacional del calçat, dirigit per una societat creada per FICE; acord amb IFEMA, Institución Ferial Madrilenya, per a l'organització de dos certàmens d'Expocalzado a la Casa de Campo, etc.

Però no han estat solament els factors polític-sectorials la raó de la situació actual. Cal retrocedir al 79, quan el sector comença a descobrir els angles a la crisi i aposta pel bunyol abans que per la reestructuració d'acord amb els objectius. L'any 80 es produeix el primer intent de «fira a Madrid» i la resposta passa per oblidar-se de les solucions tècniques, de l'estratègia de posicionament firal. Roque Calpena, director general de la FI-

La Fira del Calçat, a punt de desaparèixer.

CIA aleshores, juga a ballar amb totes al compàs de les prebendes.

Sense plans de promoció i comunicació correctes, s'abandona tota opció de futur i s'aposta pels protagonismes.

La direcció general de Comerç, amb Manuel Agramunt, no afronta el tema, cosa que propicia una «auditoria de

qualitat», aleshores acorda de promoure l'edició d'altres certàmens (Firalacant), com alternativa per rendibilitzar la infraestructura de FICIA. Avui, el conseller Garcia Reche parla de la necessitat d'estructurar una política de sectorialització de l'oferta, que busque la resposta efectiva a allò específic de la demanda que FICC, en el moment oportú, pot convocar.

Pels corredors i estands de FICC s'ha parlat de manca de voluntat política per part de l'administració autonòmica que concretitze l'encàrrec a FICE de FICC, estructurant de forma operativa les condicions de l'encàrrec, renovant un assessorament permanent a FICC en les anàlisis que es facen de la relació oferta-demanda i un nou posicionament de plans de comunicació i promoció.

Falta voluntat de fira específica, dimensionada, que es posicione correctament en el marc dels plantejaments més innovadors de les fires de producte-moda. En dates i calendari adient per tal d'assolir una convocatòria òptima.

FICC març 88 no pot ser considerada el començament de res, sinó la fi d'una cosa molt trista. □

**ANAR AL BARRI VELL
ÉS ANAR AL NOU LISBOA**

CAFÈ LISBOA

**Cavallers 35
VALENCIA**

RIALTO
SALA MORATIN

1ª Temporada 1988

Max Gericke:
un home d'urgència

de MANFRED KARGE
Versió de Vicent Andrés Estellés

Direcció: CARMÉ PORTACELI
Escenografia i vestuari:
ANTONI BUESO

Del 10 al 27 de març

CENTRE DRAMÀTIC
GENERALITAT VALENCIANA

GENERALITAT VALENCIANA
INSTITUCIÓ DE CULTURA, CIÈNCIES I ARTS

I V A E C M